

въ Моравия; пжтътъ имъ билъ презъ България. Тукъ тѣ останали нѣколко време при Българския царъ Бориса, когото Методий билъ сполучилъ да расположи да се кръсти въ 863 г.

За покръщванието на Българский царъ раз-
но се говори, нъ въ всѣкий случай въ това дѣ-
ло святитѣ братъя сж вземали най — голѣмо учас-
тие. Споредъ едно предание, сестрата Борисова
била взета въ плѣнъ отъ византийцитѣ; въ Ца-
риградъ тя приела християнството и, като се
върнала при брата си въ Прѣславъ, убѣдила
го съ помощта на Методия да се кръсти. За
убѣждаването много повлияла картината на
страшнй сждъ, която Методий, който билъ ис-
кусенъ живописецъ, изрисувалъ вмѣсто поржче-
ната отъ царьтъ картина съ ловджийски сцени.
Както и да е, славянскитѣ просвѣтители насади-
ли плодотворнитѣ семена на християнската вѣ-
ра по-напрѣдъ въ България, гдѣто се отворили
черкови и училища, въ които да се пригото-
вляватъ бжджщи славянски священници.

Кирилъ и Методий биле посрѣщнати въ
Моравската столица, Велеградъ, дружелюбно и
радостно отъ Моравския князь. Тука вече свя-
титѣ братъя показали всичкото си человѣколю-
бие съ неуморимитѣ си трудове и съ рѣдко са-
моотвържение. Макаръ преди тѣхъ и да е имало
тука проповѣдници на християнството, нъ то не е
могло да пушни здрави корени, защото, както
казахме, се е проповѣдвало на языкъ неразби-
ранъ отъ славянитѣ и, освѣнъ това, латинскитѣ
проповѣдници работили повече за интереса си,
отколкото за просвѣщението на народьтъ. Два-